

שעומד בוגדרה כדי לדוחתה, ומשום בכך כלם מקיפים אותה. ואף על גב שכלים עומדים באור המתחשה שלא נודע, ואו אור המתחשה הנה שלא נודע מפה באור של המקסן, ומארים כאחד ונעים ממש קילות.

וחיברות אינם מארים, ואין רוחות, ואין נשמות, ואין מי שייעמד בהם. רצון כל תשעת המאורות שכלים עומדים במתחשה, שהיא אהת מהן בחשבון, שכלים לרדרך אחרים בשעה שעומדים במתחשה. ולא נראקים ולא נודעים, אלה לא עומדים לא ברצון ולא במתחשה עליונה. תופסים בה ולא חוטפים. באלה עומדים כל סודות האמונה וכל אוטם מאורות מסוד המתחשה העלונה, שלמטה כלם נקראיים אין סוף. עד כאן מגיעים המאורות ולא מגיעים ולא נודעים. אין כאן מתחשה ולא רצון.

בשפארה המתחשה ולא נודע מפה מאירה, או מחלבשת ונסתרת בתוך הבינה, ומאירה (^מ) למה שפארה, וכן נסכים זה בזה, עד שכלים נכללים כאחד, וחרי פרשיה. ובסוד קרבן, בשככל עולה, נקשר זה בזה ומאר זה בזה, אז עומדים כלם בעליה, ומתחשה מתחטרת באין סוף, אותו הואר שפארה ממנה המתחשה העלונה נקרה אין סוף.

בין שמאיר ומתפשטים ממנו חילוות, אותה מתחשה נונצת ונסתרת ולא ידועה, ומשם מתפשטה התפשטות לכל האזרדים, ומתפשטה ממנה התפשטות אחת, שהיא סוד העולם העליון.

זה עומד בשאה, והוא מאמר

נטרי לה. בגין דכתיב מפקד בלילהות, דא פחדא דגיהנם, דקאים לקבלה, בגין לדחיא לא, ובגין דא כליהו סחרין לה.

ואף על גב דכליהו קיימי בנhero דמחשבה דלא אתייע. וקדין, האי נהירו דמחשבה דלא אתייע, בטש בנhero דפריס וגיהרין בחדא ואתעבידו תשיע היבlein.

זחילין לאו אינון נהוריין, ולאו אינון רוחין, ולאו אינון נשמתין, ולא אית מאן דקיימא בהו. רעotta דכל תשע נהוריין דקיימי כליהו במחשבה, דאייה חד מנויו בחושבנא, דכליהו למידף אבתרייהו, בשעה דקיימי במחשבה. ולא מתרבקן, ולא אתייעו, אלין לא קיימי, לא ברעotta, ולא במחשבה עלאה. תפסין בה ולא תפסין. באلين קיימים כל רזי מהימנותא, וכל אינון נהוריין מרוזא דמחשבה עלאה. דלטפה כליהו אקרון אין סוף. עד הכא מטון נהוריין ולא מטון, ולא אתייע. לאו

הכא מתחשה ולא רעotta.

בד נהיר מתחשה, ולא אתייע ממה נהיר קדין אתלבש ואסתים גו בינה, ונהייר (^{טא}) למיה דנהיר, ועאל דא ברא, עד דאתבלילו כליהו בחדא, והא אוקמייה. וברזא דקרבנא, بد סליק כלא, אתקשר דא ברא, ונהייר דא ברא, קדין קיימים כליהו בסליקו, ומתחשה אתעטר באין סוף, הנהוא נהירו דנהיר מגיה מתחשה עלאה, אקרוי אין סוף. (^{ע"ב}).

בין דאנהייר ואתפשטו מגיה חילין, ההיא מתחשה אסתים ואגניז ולא ידיע, ומפטן אתפשט פשיטותא לכל סטרין, ואתפשט מגיה חד פשיטו, דאייהו רזא דעלמא עלאה. רזא קיימא בשאלתא, ואיהו מאמר עלאה, ואיקמו דאקרוי מ"י. דכתיב, (ישעה מ